

"Kaikkien maiden proletaarit, yhtykää!"

KOMMUNISTI

Suomen Kommunistisen Puolueen poliittis-teoreettinen aikakauslehti

„Puolueen täytyy päivä päivältä valloittaa itselleen proletaaristen joukkojen luottamus, sen täytyy politiikallaan ja työllään hankkia itselleen joukkojen kannatus, se ei saa kommentaa, vaan sen täytyy ennen kaikkea vakuuttaa, tehdä joukoille helpommaksi omasta kokemuksestaan havaita puolueen politiikka oikeaksi. Sen siis täytyy olla luokkansa ohjaaja, johtaja, opettaja.”

(STALIN)

Julkaisija PUOLUETOIMIKUNTA

Hinta 7:—

21. 8. 45

N:o 34. (41)

Oikeudenmukaisista ja epäoikeudenmukaisista sodista

P. Tshuvikovin artikkeli ”Bolsheviikki”-lehdessä

III.

Huomattavin tapaus ja selvin esimerkki oikeutetusta vapaussodasta on Neuvostoliiton suuri isänmaallinen sota. Se on tuonut perinpohjaisia muutoksia fascistinvastaisen sodan luonteeseen.

Paljastaen nyt päättyneen sodan luonteen Stalin sanoi Lokakuun suuren vallankumouksen 27-vuotispäivänä:

»Saksalaiset käyvät nyt epäoikeutettua anastussotaa, jonka tarkoituksena on vallata vieraita alueita ja orjuuttaa vieraita kansoja. Senvuoksi on kaikkien rehellisten ihmisten noustava saksalaisia anastajia vastaan, jotka ovat heidän vihollisiaan.

Eroituksiksi hitler-Saksasta Neuvostoliitto ja sen liittolaiset käyvät oikeutettua vapaussotaa, jonka tarkoituksena on vapauttaa Euroopan ja Neuvostoliiton orjuutetut kansat Hitlerin, hirmuvallasta. Sen vuoksi on kaikkien rehellisten ihmisten tuettava Neuvostoliiton, Iso-Britannian ja muiden liittolaisten armeijoita, jotka ovat vapautusarmeijoita.»

Sota, jota Neuvostoliitto ja muut vapauttarakastavat kansat kävivät saksalais-fascistisia anastajia vastaan, — oli sotaa edistyksen, sivistyksen, vapauden ja kansojen riippumattomuuden puolesta.

Valtava historiallinen tehtävä lankesi tässä sodassa Neuvostoliiton osalle, joka on tuonut kaikkein suurimman osan vapauttarakastavien kansojen yhteisen asian edistämiseksi, pelastanut Euroopan sivistyksen fascistisilta tuhoojilla. Koko sivistynyt maailma katsoo Neuvostoliittoon ja sen Punaiseen Armeijaan kuin vapauttajaansa, joka on pelastanut maailman fascistisesta orjuudesta ja pimeydestä.

Selostuksessaan Lokakuun suuren sosialistisen vallankumouksen 26 vuosipäivänä toveri Stalin osoitti ne tiet, joita kulkien voidaan saa-

vuttaa pitkäaikainen ja pysyvä rauha. Sitä varten yhtyneitten kansakuntien on välttämätöntä: 1) vapauttaa Euroopan kansat fascistisista valloittajista ja osoittaa heille apua omien kansallisten tasavaltojensa luomisessa, jotka fascistiset orjuuttajat ovat pirstoneet; 2) antaa Euroopan vapautetuille kansoille täydellinen oikeus ja vapaus itse ratkaista kysymyksen valtiollisesta rakenteestaan; 3) ryhtyä toimenpiteisiin sitä silmälläpitäen, että kaikki fascistiset rikolliset, nykyiseen sotaan ja kansojen kärsimykseen syylliset, mihin maahan ne piilottautuvatkaan, joutuisivat ankaraan rangaistukseen ja saisivat palkkansa kaikista suorittamistaan ilkitöistä; 4) pysyttää sellainen järjestys Euroopassa, joka täydellisesti poistaisi uuden hyökkäyksen mahdollisuuden Saksan taholta; 5) luoda pitkäaikainen Euroopan kansojen taloudellinen, poliittinen ja kulttuurinen yhteistyö, joka perustuu keskinäiselle luottamukselle ja avulle päämääränä kunnostaa saksalaisten tuhoama talous ja kulttuuri.

Siinä ehdot, joiden toteuttaminen turvaa pitkäaikaisen ja pysyvän rauhan.

Puhuessaan kansainvälisestä järjestöstä sodanjälkeisen järjestyksen pystyttäjänä toveri Stalin sanoi:

»Voidaanko luottaa siihen, että tämän kansainvälisen järjestön toimenpiteet ovat riittävän tehokkaita? Ne tulevat olemaan tehokkaita, jos suurvallat, jotka kantoivat harteillaan hitleriläistä Saksaa vastaan käydyn sodan raskaimman taakan, tulevat toimimaan edelleenkin yksimielisyyden ja hyväntahdon hengessä. Niistä ei tule tehokkaita jos näitä välttämättömiä ehtoja ei toteuteta.»

Sodat syntyivät sovittamattomien luokkaristiiriitojen ilmaantuessa; sodat ovat olleet luokkayhteiskuntien vakituisia seuralaisia, koko niiden

historian ajan. Sotien mahdollisuus on olemassa siihen asti kun on olemassa sovittamattomia ristiriitoja. Sotien mahdollisuus voidaan täydellisesti poistaa vain maailman perinpohjaisella uudelleenrakentamisella todella demokraattisille perusteille, t.s. poistamalla ne syyt, jotka sotia synnyttävät. Mutta niin kauan kuin yhteiskunnalliset syyt ovat olemassa, pitää vapauttarakastavien kansojen olla valmiit estämään uudet hyökkäykset ja tekemään kaikkensa pitkäaikaisen ja pysyvän rauhan luomiseksi.

Toveri Stalin osoitti selostuksessaan Lokakuun vallankumouksen 27-vuotispäivänä, että tulevaisuudessa rauhaarakastavat kansat voivat taas osoittautua joutuneensa hyökkäyksen yllättäviksi, jos ne eivät jo nyt ryhdy erikoisiin toimenpiteisiin, joilla hyökkäys kyetään estämään.

»Minkälaiset ovat ne keinot, joilla voimme estää uuden hyökkäyksen Saksan taholta tai jos sota syttyy sammuttaa sen aivan alussa eikä anna sille mahdollisuutta laajentua suureksi sodaksi?

Siihen on, paitsi hyökkääjävaltioiden täydellistä aseistariisumista, vain yksi keino: luoda erikoinen järjestö rauhaarakastavien kansojen edustajista, rauhan ja turvallisuuden lujittamiseksi, jolloin tämän järjestön johtavien elimien käsiin annetaan välttämätön määrä aseistettuja voimia, jotka tarvitaan hyökkäyksen estämiseksi ja veloitetaan tämä järjestö välttämättömyyden sanellessa käyttämään näitä aseistettuja voimia hyökkäyksen estämiseen tai murskaamiseen ja hyökkäykseen syyllisten rankaisemiseen».

Yhtenä rauhan välttämättömänä takeena on demokraattisten valtioiden yhtenäisyys fascistisia hyökkääjiä vastaan. Hyökkääjävaltioiden voimalle pitää saada vastapainoksi vapauttarakastavien kansojen sotilaallinen voima.

Neuvostoliitto ja sen Punainen Armeija yhteiskunnallisen olemuksensa mukaisesti käyvät yksinomaan oikeutettua sota. »Punaisen Armeijan voima, — sanoi Stalin, — on ennen kaikkea siinä, että se ei käy anastussotaa, imperiaalistista sota, vaan isänmaallista, oikeutettua vapaussotaa. Jokainen Punaisen Armeijan sotilas voi ylpeydellä sanoa, että hän käy oikeutettua vapaussotaa, sota isänmaansa vapauden ja riippumattomuuden puolesta. Punaisella Armeijalla on jalo ja ylevä sodan päämäärä, joka innostaa sitä sankaritekoihin. Tämä oikeastaan selittääkin sen, että isänmaallinen sota synnyttää meillä tuhansia sankareita ja sankaritaria, jotka ovat valmiit menemään kuolemaan synnyinmaansa vapauden puolesta.»

Siitä, että Neuvostovenäjä tulee käymään vapaussotia Lenin kirjoitti jo v. 1918: »Venäjä käy uuteen ja todelliseen isänmaalliseen sotaan, sotaan neuvostovallan säilyttämisen ja lujittamisen puolesta. On mahdollista, että tämä kausi — kuten napoleonilaisten sotien kausi — tulee olemaan *vapaussotien* (nimenomaan sotien, eikä yhden sodan) kautta, joita Neuvosto-Venäjän valloittajat nostattavat. Se on mahdollista.» (Kootut XXII, siv. 303). Lenin näki jo silloin, että meidän on taisteltava Saksan kanssa. Hän sanoi: »Pitää valmistaa joukkoja katkeran totuuden kuulemiseen, yksinkertaisesti, selvästi ja suoraan: on mahdollista ja myös uskottavaa, että sotapuolue pääsee vielä kerran Saksassa valtaan (siirtyen silloin hyökkäykseen meitä vastaan).» (Kootut XIII, siv. 509).

Jo tammikuussa v. 1934, pian fasistien valtaannousun jälkeen, Stalin luonnehti fascistisen Saksan politiikan politiikaksi, joka muistuttaa »pääpiirteissään entisen Saksan keisarin politiikkaa, joka valtasi yhteen aikaan Ukrainan ja valmisteli hyökkäystä Leningradia vastaan, muuttaen Baltian maat tällaisen hyökkäyksen tukikohdiksi.» (Leninismien kysymyksiä siv. 436, ven., 11 painos.)

Saksalais-facististen valloittajien — nykyisen taantumuksen alhaisimpien edustajien — suunnitelmissa on ollut ensimmäisellä tilalla Sosialistisen neuvostotasavallan murskaaminen, joka on fascismin maailmanvalloitus suunnitelmien tiellä. Mutta hitleriläinen joukkio laski väärin. Neuvostovaltio on osoittautunut maailman lujimmaksi ja elinkelpoisimmaksi valtioksi. »... Neuvostojärjestelmä on osoittautunut ei ainoastaan maan taloudellisen ja kulttuurillisen nousun parhaaksi muodoksi rauhallisen rakennustyön vuosina, vaan myöskin parhaaksi muodoksi mobilisoitaessa kansan kaikki voimat vastaiskuun viholliselle sodan aikana» (Stalin).

Neuvostojärjestelmän erikoisuus on erikoisesti tullut ilmi Suuren isänmaallisen sodan aikana. Isänmaallisen sodan ensimmäinen erikoisuus on ollut siinä, että siitä tuli todella yleiskansallinen sota. Neuvostoliiton kaikki kansat, kaikki sosialistisen yhteiskunnan väestökerrokset tiivistyivät Leninin—Stalinin puolueen ympärille yhtenäiseksi sotilaalliseksi leiriksi.» Sotaa fascistista Saksaa vastaan, osoitti Stalin, ei voida pitää tavallisena sotana. Se on sota ei ainoastaan kahden armeijan välillä. Se on sen lisäksi koko neuvostokansan suurta sota saksalaisfacistisia sotajoukkoja vastaan».

Tämän isänmaallisen sodan erikoisuuden synnytti kansan nousu: sodan ensimmäisinä kuu-kausina, kun Punainen Armeija kärsi väliaikaisia epäonnistumisia, neuvostopatriootit, jotka eivät kuuluneet armeijaan, muodostivat kansan aseistettuja joukko-osastoja ja suurella uhrautuvaisuudella puolustivat rakkaita kaupunkeja ja kyliä.

Isänmaallinen sota nostatti myös sellaisen taistelumuodon valloittajia vastaan kuin on partisaanisota. Neuvostopartisaanit, kansan kostajat, aiheuttivat fascistien väliaikaisesti miehittämällä alueilla näille suuria tappioita, horjuttivat sen mahtia. Yksistään isänmaallisen sodan kahtena ensimmäisenä vuonna kansan kostajat tuhosivat yli 300.000 hitleriläistä, järjestivät 3000 junan raiteiltaan syöksemisen, räjähdyttivät tai polttivat 895 ase- ja sotatarvevarastoa, tuhosivat 3263 rautatie- ja maantiesiltaa.

Nämä ja muutkin tosiasiat, jotka kuvastavat isänmaallisen sodan erikoisuuksia ovat voineet syntyä vain tuloksena sosialistisesta yhteiskuntajärjestyksestä.

Neuvostokansan isänmaallinen sota vapautensa ja maan riippumattomuuden puolesta on nojautunut demokraattisten maiden kansojen taisteluun fascistisia petoja vastaan. Toveri Stalin näki tämän jo sodan alussa; radiopuheessaan 3 p:nä heinäkuuta v. 1941 hän sanoi:

»Tässä vapaussodassa me emme tule olemaan yksin. Tässä sodassa meillä tulee olemaan uskollisina liittolaisina Euroopan ja Amerikan kansat, muun muassa myöskin hitleriläisten vallanpitäjien orjuuttama Saksan kansa. Isänmaamme vapauden puolesta käymämme sota yhdistyy Euroopan ja Amerikan kansojen taisteluun riippumattomuutensa ja demokraattisten vapauksiensa puolesta. Se tulee olemaan niiden kansojen yhteisrintama, jotka puolustavat vapautta Hitlerin fascististen armeijain tuomaa orjuutusta ja orjuutuksen uhkaa vastaan.» Nyt kun sota hitleriläisiä valloittajia vastaan on päättynyt, kun Punainen Armeija yhdessä liittolaisten armeijoiden kanssa suorittaa hitleriläisen Saksan lopullista murskaamista, tämä Stalinin nerokas ennustus kaikuu kuin kuolemantuomio fascistisille roistoille.

Neuvostoliiton, USA:n ja Englannin taistelu-liitto on kestänyt kaikki koettelemukset, hitleriläisten seikkailijoiden toivo demokraattisen liiton hajoamisesta on lyöty.

Puhuessaan Neuvostoliiton Isänmaallisesta sodasta ei voi olla korostamatta sitä tosiasiaa, että voitoillaan niin sotarintamalla kuin selkäpuolellakin Neuvostoliitto on innostanut kansoja, jotka olivat väliaikaisesti joutuneet saksalais-facististen valloittajien ikeen alle, sankarilliseen kansalliseen vapaustaisteluun. Lyödessään saksalais-facistisia valloittajia, hävittäessään niiden päävoimia, Punainen Armeija on osoittanut arvaamattoman suurta apua Puolan, Jugoslavian ja muiden hitleriläisten orjuuttamien maiden kansoille. Punaisen Armeijan voittojen ansiosta ja sen välittömän avun turvin Puolan kansa ja Jugoslavian kansat ovat vapautuneet ja rakentavat elämäänsä uusilla, demokraattisilla perusteilla.

Punaisen Armeijan voitot ovat myötävaikuttaneet myös Ranskan kansan vapauttamiseen hitleriläisestä miehityksestä ja Ranskan marionettihallituksesta. Ilman Punaisen Armeijan voittoja ei Italian kansakaan olisi voinut vapautua Hitlerin ja Mussoliniin klikin vallasta, eikä olisi voinut vapautua myöskään Suomen kansa.

Käyden taistelua vapautensa ja riippumattomuutensa puolesta, neuvostovaltio esiintyy kaikkien vapauttarakastavien kansojen johdonmukaisimpana puolustajana.

Ihmisvihamielinen ideologia ja rotuvihan käytäntö, joita hitleriläiset ovat harrastaneet, ovat olleet hitleriläis-facistisen valtion sisäisen heikkouden ja ulkopoliittisen eristäytyneisyyden lähteitä.

Kansojen ystävyyden ja veljeyden ideologia on neuvostovaltion politiikka, valtion, joka kunnioittaa rajantakaisten maiden oikeutta, vapautta ja riippumattomuutta.

»... Neuvostoliiton kansat kunnioittavat rajantakaisten maiden oikeutta ja riippumattomuutta ja ovat aina ilmituoneet valmeutensa elää ystävyydessä naapurivaltioiden kanssa. Tässä on nähtävissä lujittuvien ja kasvavien ystävyysuhteiden perusta meidän valtiomme ja vapauttarakastavien kansojen välillä.» (Stalin).

Neuvostokansan suuri isänmaallinen sota on neuvostovaltion politiikan jatkoa. Neuvostovaltion politiikka on aina ollut rauhan politiikkaa. Valloituspäämäärät ovat sille vieraita. Mutta se ei ole koskaan unohtanut hyökkäysuhkaa imperialististen ryöväreiden puolelta ja on siksi aina ollut mobilisointivalmiina, on valmistautunut sotaan, johon sen voisivat imperialistiset valloittajat vetää ja vetivät.

Oikeudenmukaisista ja epäoikeudenmukaisista ...

Jatk. siv. 13

Politiikastamme, joka määräsi suuren isänmaallisen sotamme päämäärät ja luonteen, sanoi Stalin puolueen XVII edustajakokouksessa:

»Meidän ulkopoliitikamme on selvä. Se on rauhan säilyttämisen ja kauppasuhteiden lujittamisen politiikkaa kaikkien maiden kanssa. Neuvostoliitto ei aio uhata ketään ja sitä vähemmän se aikoo hyökätä kenenkään kimppuun. Me kannatamme rauhaa ja puolustamme rauhan asiaa. Mutta me emme pelkää uhkauksia ja olemme valmiit vastaamaan iskulla sodanlietsojien iskuun».

Neuvostoliiton suuren isänmaallisen sodan päämäärillä on sama oikeudenmukainen, vapauttava luonne.

Isänmaallisen sodan ensimmäinen päämäärä »on siinä, että vapautetaan alueemme ja kansamme saksalais-fascistisesta ikeestä» (Stalin). Nyt tämä päämäärä on jo toteutettu. Synnyinmaamme alue on ikuisiksi ajoiksi vapautettu saksalais-fascistisistä valloittajista.

Isänmaallisen sodan toinen päämäärä oli osoittaa apua toisille kansoille, jotka ovat joutuneet hitleriläisen fascismin ikeen alaiseksi heidän vapaussodassaan hitleriläistä tyranniaa vastaan, jotta »heille sitten annetaan täysi vapaus järjestää elämänsä maallaan niin kuin he itse haluavat. Ei minkäänlaista sekaantumista toisten kansojen asioihin!» (Stalin).

Tämän isänmaallisen sodan päämäärän Punainen Armeija on toteuttanut.

Isänmaallisella sodalla on kolmaskin päämäärä, joka on siinä, että fascistista Saksaa vastaan käydyn voittoisan sodan tulokset pitää tulla lujitetuiksi. Sodan voittaminen Saksaa vastaan merkitsee suuren historiallisen tehtävän toteuttamista. Mutta sodan voittaminen ei merkitse sitä, että kansoille olisi turvattu pysyvä rauha ja toivottu turvallisuus tulevaisuudessa. Tehtävä ei ole yksistään siinä, että sota voitetaan, vaan myös siinä, että tehdään uuden hyökkäyksen ja uuden sodan alkaminen mahdottomaksi, jos ei ainiaaksi, niin ainakin pitkäksi ajaksi» (Stalin).

Siten siis oikeutettua sotaa käyneiden yhtyneitten kansakuntien edessä on yhteinen päämäärä — voitto sodassa, sen vieminen loppuun asti, s.o. fascismin täydelliseen poisjuurimiseen ja pitkällisen ja lujan rauhan turvaaminen koko

maailmalle. Kansat, jotka ovat kantaneet harhteillaan toisen maailmansodan koko raskauden, sodan, jonka fascistiset valloittajat ovat sytyttäneet, ovat oikeutettuja odottamaan ja vaatimaan pitkäaikaista ja lujaa rauhaa.